

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Stille

Citation: Rode, Helge: "Stille", i Rode, Helge: *Digte*, 1896, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_02-shoot-workid57890/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Stille

H^{er} er saa uhyggeligt stille iaften,
ingen Røst -- intet Vindpust,
ingen Lyd fra Jorden,
ingen Lyd fra Havets glatte, sorte Flade,
ingen Lyd fra Himlens forfærdelige Dyb.
Jeg er bange --

Hvorfor skriger ingen Fugl?
hvorfor dirrer intet Blad?
hvorfor skvulper ingen Bølge?
Intet -- intet.
Det er ganske stille.

Se, hvor Dampskibslanternen lyser sygt;
den lille gule Lanterne,
lister sig frygtsomt gennem Natten
henover Havets glatte forfærdelige Flade.

Ser Du da ikke — ser Du da ikke —
hvor det skælver af Angst.
Det store Skib er saa svagt og lille,
de gule Pupiller er syge af Frygt,
tør ikke se ud i Natten.
Aa, blot det ikke synker!
Ganske sagte kunde det lægge sig paa Siden
og synke lydløst ned til Dybets Bund,
med Mand og Mus.

Nej, nej, nej! Bøj Dig ikke udover Balkonen,
Gelænderet kunde bryde,
og vi faldt udenfor,
udenfor!
ned i det forfærdelige Dyb.

Min Ven; men min Ven berolige Dig.
Haa, haa — vi er jo i Verden, min Ven,
og selv om vi falder —
vi falder dog ikke udenfor den.